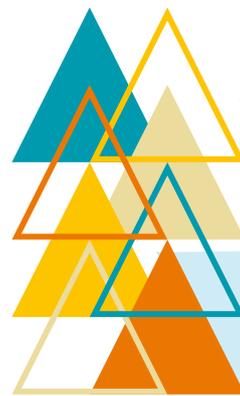
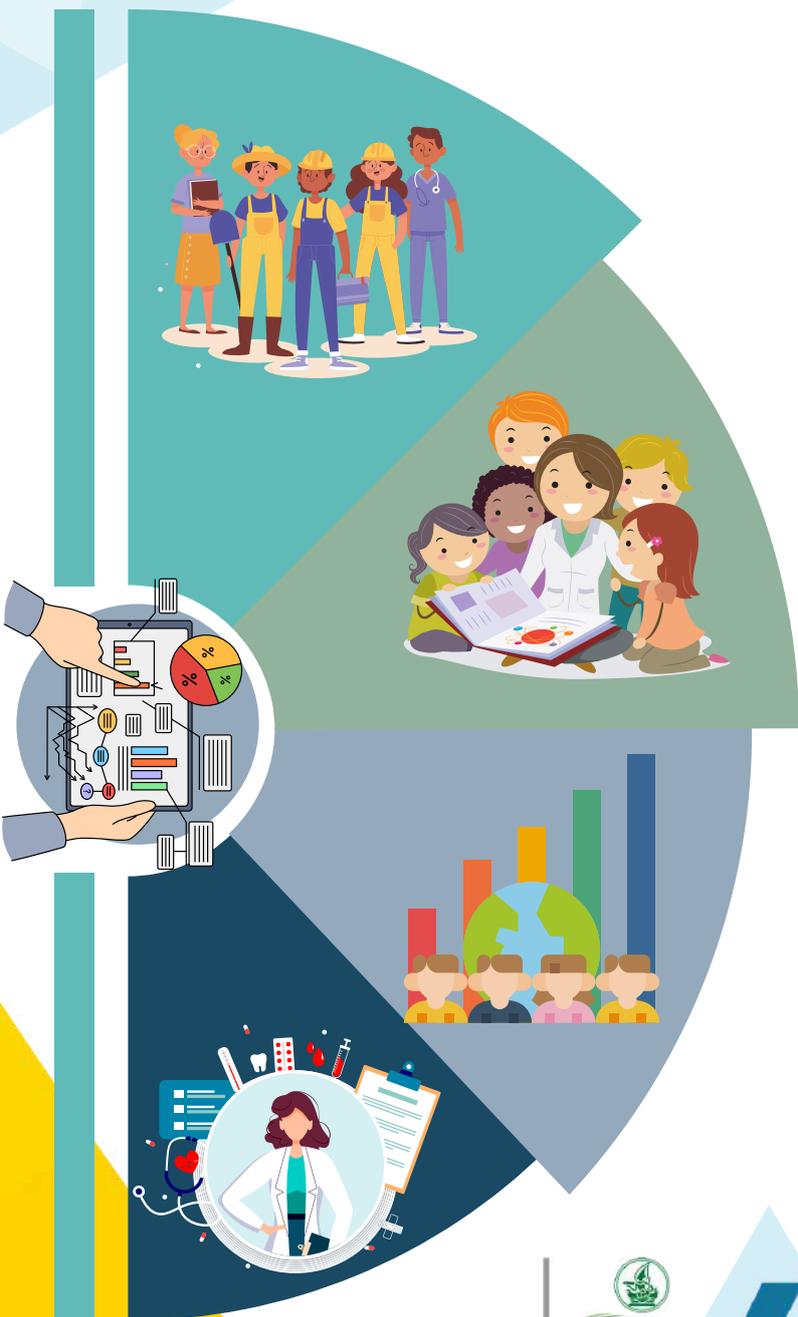

การสำรวจภาวะการทำงานของประชากร จังหวัดกาฬสินธุ์

พ.ศ. 2567

สำนักงานสถิติจังหวัดกาฬสินธุ์
สำนักงานสถิติแห่งชาติ
กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม

การสำรวจภาวะการทำงานของประชากร จังหวัดกาฬสินธุ์ พ.ศ. 2567

สำนักงานสถิติจังหวัดกาฬสินธุ์

สำนักงานสถิติแห่งชาติ

กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม

หน่วยงานเจ้าของเรื่อง

สำนักงานสถิติจังหวัดกาฬสินธุ์
ศาลากลางจังหวัดกาฬสินธุ์ ชั้น 3 ถนนเลี้ยวเมือง-หัวคู ตำบลกาฬสินธุ์
อำเภอเมืองกาฬสินธุ์ จังหวัดกาฬสินธุ์ 46000
โทรศัพท์ 0 4381 1747
โทรสาร 0 4381 2051
ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ : saraban_kalasin@nso.mail.go.th

หน่วยงานที่เผยแพร่

สำนักงานสถิติจังหวัดกาฬสินธุ์
ศาลากลางจังหวัดกาฬสินธุ์ ชั้น 3 ถนนเลี้ยวเมือง-หัวคู ตำบลกาฬสินธุ์
อำเภอเมืองกาฬสินธุ์ จังหวัดกาฬสินธุ์ 46000
โทรศัพท์ 0 4381 1747
โทรสาร 0 4381 2051
ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ : saraban_kalasin@nso.mail.go.th

ปีที่จัดพิมพ์

2568

จัดพิมพ์โดย

สำนักงานสถิติจังหวัดกาฬสินธุ์

คำนำ

สำนักงานสถิติแห่งชาติ ได้ทำการสำรวจภาวะการทำงานของประชากรทั่วประเทศอย่างต่อเนื่องเป็นประจำทุกปี เริ่มตั้งแต่ปี พ.ศ. 2506 ในช่วง พ.ศ. 2514 – 2526 ได้ทำการสำรวจปีละ 2 รอบ และใน พ.ศ. 2527 ถึง พ.ศ. 2540 ได้ทำการสำรวจปีละ 3 รอบ โดยรอบที่ 1 ทำการสำรวจในเดือนกุมภาพันธ์ เป็นช่วงหน้าแล้ง นอกฤดูการเกษตร รอบที่ 2 สำรวจในเดือนพฤษภาคม เป็นช่วงที่กำลังแรงงานใหม่ ที่เพิ่งสำเร็จการศึกษา เริ่มเข้าสู่ตลาดแรงงาน รอบที่ 3 สำรวจในเดือนสิงหาคม เป็นช่วงฤดูการเกษตร และต่อมาใน พ.ศ. 2541 เป็นต้นมา ได้เพิ่มการสำรวจอีก 1 รอบ รวมเป็น 4 รอบ โดยทำการสำรวจในเดือนพฤศจิกายน ของทุกปีซึ่งเป็นช่วงฤดู การเก็บเกี่ยวผลผลิตทางการเกษตร ทั้งนี้เพื่อเป็นการนำเสนอข้อมูลที่สะท้อนถึง ภาวะการมีงานทำ การว่างงานและการประกอบกิจกรรมต่างๆ ของประชากรทั้งประเทศเป็นรายไตรมาสและ ต่อเนื่องครบทุกช่วงเวลาของปี

เนื่องจากความจำเป็นต้องการใช้ข้อมูล เพื่อใช้ในการวางแผนและกำหนดนโยบายในระดับ จังหวัดมีมากขึ้น สำนักงานสถิติแห่งชาติจึงได้กำหนดขนาดตัวอย่างเพิ่มขึ้นโดยเริ่มตั้งแต่ พ.ศ. 2537 ทั้งนี้ เพื่อให้สามารถนำเสนอข้อมูลในระดับจังหวัดได้ โดยเฉพาะรอบการสำรวจของเดือนกุมภาพันธ์และเดือน สิงหาคมเท่านั้น การสำรวจรอบที่ 4 ในเดือนพฤศจิกายน พ.ศ. 2541 ซึ่งจัดทำเป็นครั้งแรกได้เสนอผลในระดับ จังหวัดด้วยและตั้งแต่ปี พ.ศ. 2542 เป็นต้นมา ผลการสำรวจทั้ง 4 รอบได้เสนอผลในระดับจังหวัด

สำหรับรายงานฉบับนี้ เป็นการเสนอผลการสำรวจภาวะการทำงานของประชากร พ.ศ. 2567 (มกราคม ถึง ธันวาคม) ของจังหวัดกาฬสินธุ์ ที่ได้ดำเนินการสำรวจระหว่างเดือน มกราคม ถึง ธันวาคม 2567 สำนักงานสถิติจังหวัดกาฬสินธุ์ หวังเป็นอย่างยิ่งว่า รายงานฉบับนี้จะเป็นประโยชน์กับหน่วยงานที่รับผิดชอบ โดยเฉพาะอย่างยิ่งสำนักงานในสังกัดกระทรวงแรงงานจะได้นำข้อมูลไปใช้สำหรับวางแผนและกำหนดนโยบาย ตลอดทั้งผู้ที่สนใจและผู้ใช้อื่นๆ

สำรวจภาวะการทำงานของประชากร จังหวัดกาฬสินธุ์ พ.ศ. 2567

(มกราคม-ธันวาคม 2567)

สถานะภาพแรงงาน

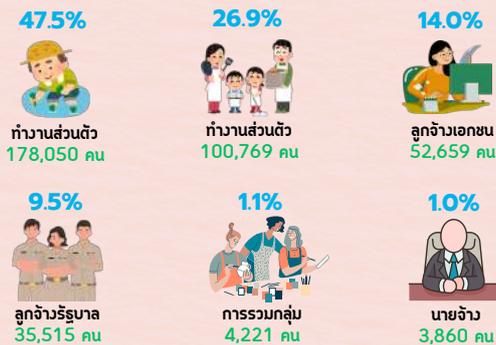
ผู้อยู่ในกำลังแรงงาน 379,895 คน (59.4%)

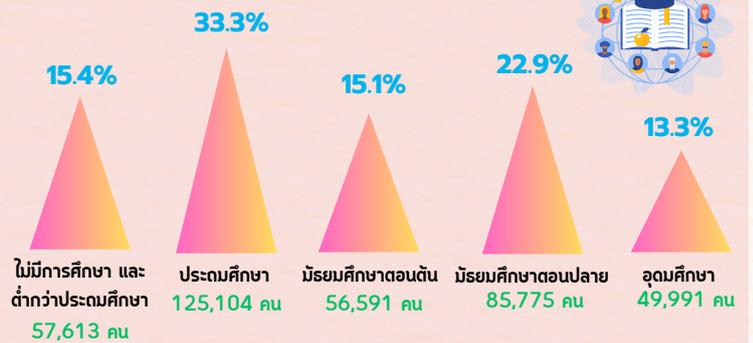
ผู้อยู่ไม่อยู่ในกำลังแรงงาน 259,328 คน (40.6%)

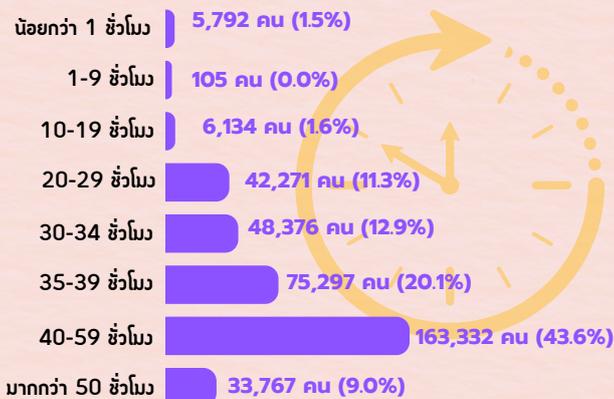
สถานะภาพการทำงาน

ระดับการศึกษาที่สำเร็จ

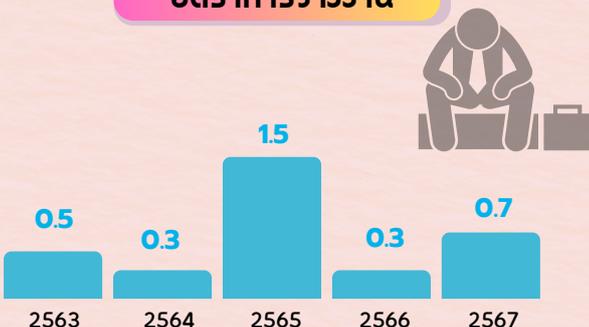
ชั่วโมงการทำงาน/สัปดาห์

กิจกรรมทางเศรษฐกิจ

อัตราการว่างงาน

สารบัญ

	หน้า
คำนำ	iii
สรุปผลการสำรวจ	v
สารบัญแผนภูมิ	vii
สารบัญตาราง	xiii
บทที่ 1 บทนำ	1
1. ความเป็นมาและวัตถุประสงค์	1
2. คุ้มครอง	2
3. สัปดาห์แห่งการสำรวจ	2
4. คำอธิบายศัพท์ แนวคิด คำจำกัดความ	2
บทที่ 2 ผลการสำรวจที่สำคัญ	7
1. ลักษณะของกำลังแรงงาน	7
2. การมีส่วนร่วมในกำลังแรงงาน	7
3. ผู้มีงานทำ	8
3.1 อาชีพ	8
3.2 อุตสาหกรรม	9
3.3 สถานภาพการทำงาน	10
3.4 การศึกษา	11
3.5 ชั่วโมงการทำงานต่อสัปดาห์	12
4. การว่างงานและการเสมือนว่างงาน	12
ภาคผนวก	
ภาคผนวก ก ระเบียบวิธี	15
ภาคผนวก ข ตารางสถิติ	19

สารบัญแผนภูมิ

	หน้า
แผนภูมิ 1 อัตราการมีส่วนร่วมในกำลังแรงงานจำแนกตามเพศ	7
แผนภูมิ 2 ร้อยละของผู้มีงานทำ จำแนกตามอาชีพ	8
แผนภูมิ 3 ร้อยละของผู้มีงานทำ จำแนกตามอุตสาหกรรมที่ทำ 5 อันดับแรก	9
แผนภูมิ 4 ร้อยละของผู้มีงานทำ จำแนกตามสภาพการมีงานทำ	10
แผนภูมิ 5 ร้อยละของผู้มีงานทำ จำแนกตามระดับการศึกษาที่สำเร็จ	11
แผนภูมิ 6 อัตราการว่างงาน พ.ศ. 2563 ถึง พ.ศ. 2567	12
แผนภูมิ 7 จำนวนผู้เสมือนว่างงาน พ.ศ. 2563 ถึง พ.ศ. 2567	12

สารบัญตาราง

	หน้า
ตาราง 1 จำนวนและร้อยละของผู้มีงานทำ จำแนกตามอาชีพ	8
ตาราง 2 จำนวนและร้อยละของผู้มีงานทำ จำแนกตามอุตสาหกรรม	9
ตาราง 3 จำนวนและร้อยละของผู้มีงานทำ จำแนกตามสถานภาพการทำงาน	10
ตาราง 4 จำนวนและร้อยละของผู้มีงานทำ จำแนกตามระดับการศึกษาที่สำเร็จ	11
ตาราง 5 จำนวนและร้อยละของผู้มีงานทำ จำแนกตามชั่วโมงการทำงานต่อสัปดาห์	12

บทที่ 1

บทนำ

1. ความเป็นมาและวัตถุประสงค์

สำนักงานสถิติแห่งชาติ ได้ทำการสำรวจภาวะการทำงานของประชากรทั่วประเทศอย่างต่อเนื่องเป็นประจำทุกปี เริ่มตั้งแต่ปี พ.ศ. 2506 โดยในช่วงแรกทำการสำรวจปีละ 2 รอบ และใน พ.ศ. 2527 ถึง พ.ศ. 2540 ได้ทำการสำรวจปีละ 3 รอบ โดยรอบที่ 1 ทำการสำรวจในเดือนกุมภาพันธ์ เป็นช่วงหน้าแล้งนอกฤดูการเกษตร รอบที่ 2 สำรวจในเดือนพฤษภาคม เป็นช่วงที่กำลังแรงงานใหม่ที่เพิ่งสำเร็จการศึกษาเริ่มเข้าสู่ตลาดแรงงาน รอบที่ 3 สำรวจในเดือนสิงหาคม เป็นช่วงฤดูการเกษตร และต่อมาใน พ.ศ. 2541 เป็นต้นมา ได้เพิ่มการสำรวจอีก 1 รอบ รวมเป็น 4 รอบ โดยทำการสำรวจในเดือนพฤศจิกายนของทุกปี ซึ่งเป็นช่วงฤดูการเก็บเกี่ยวผลผลิตทางการเกษตร ทั้งนี้เพื่อเป็นการนำเสนอข้อมูลที่สะท้อนถึงภาวะการมีงานทำ การว่างงานและการประกอบกิจกรรมต่างๆ ของประชากรทั้งประเทศเป็นรายไตรมาสและต่อเนืองครบทุกช่วงเวลาของปี

เนื่องจากความจำเป็นต้องการใช้ข้อมูล เพื่อใช้ในการวางแผนและกำหนดนโยบายในระดับจังหวัดมีมากขึ้น สำนักงานสถิติแห่งชาติจึงได้กำหนดขนาดตัวอย่างเพิ่มขึ้นโดยเริ่มตั้งแต่ พ.ศ. 2537 ทั้งนี้เพื่อให้สามารถนำเสนอข้อมูลในระดับจังหวัดได้ โดยเสนอเฉพาะรอบการสำรวจของเดือนกุมภาพันธ์และเดือนสิงหาคมเท่านั้น การสำรวจรอบที่ 4 ในเดือนพฤศจิกายน พ.ศ. 2541 ซึ่งจัดทำเป็นครั้งแรกได้เสนอผลในระดับจังหวัดด้วยและตั้งแต่ปี พ.ศ. 2542 เป็นต้นมา ผลการสำรวจทั้ง 4 รอบได้เสนอผลในระดับจังหวัด

หลังจากเกิดภาวะวิกฤติทางเศรษฐกิจกลางปี 2540 ความต้องการใช้ข้อมูลเพื่อการวางแผนและกำหนดนโยบายด้านแรงงานมีมากขึ้นและเร่งด่วนขึ้นในปี พ.ศ. 2544 จึงได้เริ่มดำเนินการสำรวจเป็นรายเดือนแล้วนำข้อมูล 3 เดือนรวมกันเพื่อเสนอ

ข้อมูลเป็นรายไตรมาส โดยข้อมูลที่สำคัญสามารถนำเสนอในระดับจังหวัด สำหรับข้อมูลของเดือนที่ตรงกับรอบการสำรวจเดิม คือข้อมูลเดือนกุมภาพันธ์ พฤษภาคม และ สิงหาคม ได้จัดทำสรุปผลการสำรวจเฉพาะข้อมูลที่สำคัญเพื่อสามารถเปรียบเทียบกับข้อมูลแต่ละรอบของปีที่ผ่านมาได้ และการสำรวจตั้งแต่เดือนกันยายน พ.ศ.2544 เป็นต้นมา สามารถนำเสนอผลของการสำรวจเป็นรายเดือนทุกเดือนโดยสามารถเสนอผลในระดับภาคเท่านั้นเนื่องจากตัวอย่างไม่มากพอที่จะนำเสนอในระดับย่อยกว่านี้ และในขณะเดียวกันได้มีการปรับอายุผู้อยู่ในกำลังแรงงานจาก 13 ปีขึ้นไปเป็น 15 ปีขึ้นไป เพื่อให้สอดคล้องกับกฎหมายการใช้แรงงานเด็ก ปรับปรุงการจัดจำแนกประเภทของอาชีพ อุตสาหกรรม และสถานภาพการทำงานให้สอดคล้องกับมาตรฐานสากลในปัจจุบันเพื่อให้สามารถเปรียบเทียบข้อมูลกันได้ ปรับเขตการปกครองจากเดิมเขตสุขาภิบาลถูกนำเสนอรวมเป็นนอกเขตเทศบาล มารวมเป็นในเขตเทศบาล เนื่องจากพระราชบัญญัติเปลี่ยนแปลงฐานะของสุขาภิบาลเป็นเทศบาล พ.ศ. 2542

วัตถุประสงค์ที่สำคัญของการสำรวจภาวะการทำงานของประชากรเพื่อประมาณจำนวนและลักษณะของกำลังแรงงานภายในประเทศและในจังหวัดต่าง ๆ ในแต่ละไตรมาสของข้อมูลสถิติที่ได้จากการสำรวจ

1. จำนวนประชากรในวัยทำงาน (อายุ 15 ปีขึ้นไป) และจำนวนประชากรนอกวัยทำงานจำแนกตามเพศ
2. จำนวนประชากรในวัยทำงาน จำแนกตามสถานภาพแรงงาน อายุ เพศ สถานภาพสมรส การศึกษาที่สำเร็จ
3. จำนวนผู้มีงานทำ จำแนกตามลักษณะที่น่าสนใจ เช่น อายุ เพศ การศึกษาที่สำเร็จ อาชีพ อุตสาหกรรม สถานภาพการทำงาน ชั่วโมงทำงาน

ค่าจ้าง เงินเดือน และผลประโยชน์อื่น ๆ ที่ได้รับจากการทำงาน

4. จำนวนผู้ว่างงาน จำแนกตามลักษณะบางประการที่น่าสนใจ เช่น ระยะเวลาในการหางานทำงานที่ทำครั้งสุดท้าย สาเหตุการว่างงาน เป็นต้น

2. คຸ້ມຮວມ

ประชากรที่อาศัยอยู่ในครัวเรือนส่วนบุคคล และครัวเรือนกลุ่มบุคคลประเภทคนงาน

3. ສັບດາຫ້ແຫ່ງການສຳຮວງ

หมายถึง ระยะเวลา 7 วัน นับจากวันก่อนวันสัมภาษณ์ย้อนหลังไป 7 วัน เช่น วันสัมภาษณ์คือวันที่ 9 กรกฎาคม พ.ศ. 2566 “ ระหว่าง 7 วันก่อนวันสัมภาษณ์ ” คือ ระหว่างวันที่ 2 ถึง วันที่ 8 กรกฎาคม พ.ศ. 2566

4. ຄຳອີບາຍຕັຖຸທ໌/ແນວຄິດ/ຄຳຈຳກັດຄວາມ

สำนักงานสถิติแห่งชาติ ได้ปรับปรุงแนวคิดและคำนิยามที่ใช้ในการสำรวจภาวะการทำงานของประชากรหลายครั้ง โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้สอดคล้องกับสภาพที่แท้จริงทางสังคมและเศรษฐกิจของประเทศตลอดจนความต้องการของผู้ใช้ข้อมูล และสอดคล้องกับมาตรฐานสากลขององค์การแรงงานระหว่างประเทศ (ILO) กับองค์การสหประชาชาติ (UN) แนวคิดและคำนิยามที่ใช้ในการสำรวจไตรมาสนี้ได้เริ่มใช้มาตั้งแต่รอบที่ 1 พ.ศ. 2526 มีการปรับปรุงบ้างตามลำดับ และตั้งแต่ไตรมาสที่ 1 พ.ศ. 2544 ได้กำหนดอายุขั้นต่ำของประชากรวัยทำงานเป็น 15 ปี

คำนิยามที่สำคัญ ๆ ที่ใช้ในการสำรวจ มีดังนี้

ผู้มีงานทำ

ผู้มีงานทำ หมายถึง บุคคลที่มีอายุ 15 ปีขึ้นไป และในสัปดาห์แห่งการสำรวจมีลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้

1. ได้ทำงานตั้งแต่ 1 ชั่วโมงขึ้นไป โดยได้รับค่าจ้าง เงินเดือน ผลกำไร เงินปันผลค่าตอบแทนที่มีลักษณะอย่างอื่นสำหรับผลงานที่ทำ เป็นเงินสดหรือสิ่งของ

2. ไม่ได้ทำงาน หรือทำงานน้อยกว่า 1 ชั่วโมง แต่เป็นบุคคลที่มีลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้ (ซึ่งจะถือว่าเป็น **ผู้ที่ปกติมีงานประจำ**)

2.1 ยังได้รับค่าตอบแทน ค่าจ้าง หรือผลประโยชน์อื่น ๆ หรือผลกำไรจากงานหรือธุรกิจ ในระหว่างที่ไม่ได้ทำงาน

2.2 ไม่ได้รับค่าตอบแทน ค่าจ้าง หรือผลประโยชน์อื่น ๆ หรือผลกำไรจากงานหรือธุรกิจในระหว่างที่ไม่ได้ทำงาน แต่ยังมีงานหรือธุรกิจที่จะกลับไปทำ

3. ทำงานอย่างน้อย 1 ชั่วโมง โดยไม่ได้รับค่าจ้างในวิสาหกิจหรือไร่นาเกษตรของหัวหน้าครัวเรือนหรือของสมาชิกในครัวเรือน

ผู้ว่างงาน

ผู้ว่างงาน หมายถึง บุคคลที่มีอายุ 15 ปีขึ้นไป และในสัปดาห์แห่งการสำรวจมีลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้

1. ไม่ได้ทำงานและไม่มีการประจำ แต่ได้หางาน สมัครงานหรือรอการบรรจุ ในระหว่าง 30 วันก่อนวันสัมภาษณ์

2. ไม่ได้ทำงานและไม่มีการประจำ และไม่ได้หางานทำในระหว่าง 30 วันก่อนวันสัมภาษณ์ แต่พร้อมที่จะทำงานในสัปดาห์แห่งการสำรวจ

กำลังแรงงานปัจจุบัน

กำลังแรงงานปัจจุบัน หมายถึง บุคคลที่มีอายุ 15 ปีขึ้นไป ซึ่งในสัปดาห์แห่งการสำรวจมีงานทำหรือว่างงาน ตามคำนิยามที่ได้ระบุข้างต้น

กำลังแรงงานที่รอฤดูกาล

กำลังแรงงานที่รอฤดูกาล หมายถึง บุคคลที่มีอายุ 15 ปีขึ้นไป ในสัปดาห์แห่งการสำรวจเป็นผู้ไม่เข้าข่ายคำนิยามของผู้มีงานทำหรือผู้ว่างงาน แต่เป็นผู้รอฤดูกาลที่เหมาะสมเพื่อที่จะทำงานและเป็นบุคคลที่ตามปกติจะทำงานที่ไม่ได้รับสิ่งตอบแทนในไร่นาเกษตร หรือธุรกิจซึ่งทำกิจกรรม ตามฤดูกาล โดยมีหัวหน้าครัวเรือนหรือสมาชิก คนอื่นๆ ในครัวเรือนเป็นเจ้าของหรือผู้ดำเนินการ

กำลังแรงงานรวม

กำลังแรงงานรวม หมายถึง บุคคลทุกคนที่มีอายุ 15 ปีขึ้นไป ในสัปดาห์แห่งการสำรวจเป็นผู้อยู่ในกำลังแรงงานปัจจุบัน หรือเป็นผู้ถูกจัดจำแนกอยู่ในประเภทกำลังแรงงานที่รอฤดูกาลตามค่านิยามที่ได้ระบุข้างต้น

ผู้ไม่อยู่ในกำลังแรงงาน

ผู้ไม่อยู่ในกำลังแรงงาน หมายถึง บุคคลที่ไม่เข้าข่ายค่านิยามของผู้อยู่ในกำลังแรงงานในสัปดาห์แห่งการสำรวจ คือ

บุคคลซึ่งในสัปดาห์แห่งการสำรวจมีอายุ 15 ปีขึ้นไป แต่ไม่ได้ทำงาน และไม่พร้อมที่จะทำงาน เนื่องจากเป็นผู้ที่

1. ทำงานบ้าน
2. เรียนหนังสือ
3. ยังเด็กเกินไป หรือชรามาก
4. ไม่สามารถทำงานได้ เนื่องจากพิการทางร่างกายหรือจิตใจ หรือเจ็บป่วยเรื้อรัง
5. ไม่สมัครใจทำงาน
6. ทำงานโดยไม่ได้รับค่าจ้าง ผลกำไรส่วนแบ่ง หรือสิ่งตอบแทนอื่น ๆ ให้แก่บุคคลซึ่งมิได้เป็นสมาชิกในครัวเรือนเดียวกัน
7. ทำงานให้แก่องค์กร การ หรือสถาบันการกุศลต่างๆ โดยไม่ได้รับค่าจ้างผลกำไรส่วนแบ่งหรือสิ่งตอบแทนอย่างใด
8. ไม่พร้อมที่จะทำงาน เนื่องจากเหตุผลอื่น

งาน

งาน หมายถึง กิจกรรมที่ทำที่มีลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้

1. กิจกรรมที่ทำแล้วได้รับค่าตอบแทนเป็นเงินหรือสิ่งของ ค่าตอบแทนที่เป็นเงิน อาจจ่ายเป็นรายเดือน รายสัปดาห์ รายวัน หรือรายชิ้น
2. กิจกรรมที่ทำแล้วได้ผลกำไร หรือหวังที่จะได้รับผลกำไร หรือส่วนแบ่งเป็นการตอบแทน
3. กิจกรรมที่ทำให้กับธุรกิจของสมาชิกในครัวเรือน โดยไม่ได้รับค่าจ้างหรือผลกำไรตอบแทนอย่างใด ซึ่งสมาชิกในครัวเรือนที่ประกอบธุรกิจนั้นจะมีสถานภาพการทำงาน เป็นประกอบธุรกิจส่วนตัว หรือนายจ้าง

อาชีพ

อาชีพ หมายถึง ประเภทหรือชนิดของงานที่บุคคลนั้นทำอยู่ บุคคลส่วนมากมีอาชีพเดียว สำหรับบุคคลที่ในสัปดาห์แห่งการสำรวจมีอาชีพมากกว่า 1 อาชีพให้นับอาชีพที่มีชั่วโมงทำงานมากที่สุด ถ้าชั่วโมงทำงานแต่ละอาชีพเท่ากันให้นับอาชีพที่มีรายได้มากกว่า ถ้าชั่วโมงทำงานและรายได้ที่ได้รับจากแต่ละอาชีพเท่ากัน ให้นับอาชีพที่ผู้ตอบสัมภาษณ์พอใจมากที่สุด ถ้าผู้ตอบสัมภาษณ์ตอบไม่ได้ให้นับอาชีพที่ได้ทำมานานที่สุด การจัดจำแนกประเภทอาชีพ ตั้งแต่ไตรมาสที่ 1 พ.ศ. 2554 ปรับใช้ตาม International Standard Classification of Occupation, 2008 (ISCO - 08) ขององค์การแรงงานระหว่างประเทศ (ILO)

ก่อน พ.ศ. 2553 การจัดประเภทอาชีพจำแนกตามความเหมาะสมกับลักษณะอาชีพของประเทศไทย โดยอ้างอิง International Standard Classification of Occupation, 1988 (ISCO - 88)

อุตสาหกรรม

อุตสาหกรรม หมายถึง ประเภทของกิจกรรมทางเศรษฐกิจที่ได้ดำเนินการโดยสถานประกอบการที่บุคคลนั้นกำลังทำงานอยู่ หรือประเภทของธุรกิจซึ่งบุคคลนั้นได้ดำเนินการอยู่ในสัปดาห์แห่งการสำรวจ ถ้าบุคคลหนึ่งมีอาชีพมากกว่าหนึ่งอย่างให้บันทึกอุตสาหกรรมตามอาชีพที่บันทึกไว้ การจัดจำแนกประเภทอุตสาหกรรม ตั้งแต่ไตรมาสที่ 1 พ.ศ. 2554 ปรับใช้ตาม Thailand Standard Industrial Classification, (TSIC 2009)

ก่อน พ.ศ. 2553 การจัดประเภทอุตสาหกรรมจำแนกตามความเหมาะสมกับลักษณะอุตสาหกรรมของประเทศไทย โดยอ้างอิง International Standard Industrial Classification of All Economic Activities, (ISIC : 1989)

สถานภาพการทำงาน

สถานภาพการทำงาน หมายถึง สถานะของบุคคลที่ทำงานในสถานที่ทำงานหรือธุรกิจ แบ่งออกเป็น 5 ประเภท คือ

1. นายจ้าง หมายถึง ผู้ประกอบธุรกิจของตนเองเพื่อหวังผลกำไร หรือส่วนแบ่ง และได้จ้างบุคคลอื่นมาทำงานในธุรกิจในฐานะลูกจ้าง

2. ประกอบธุรกิจส่วนตัวโดยไม่มีลูกจ้าง หมายถึง ผู้ประกอบธุรกิจของตนเองโดยลำพังผู้เดียว หรืออาจมีบุคคลอื่นมาร่วมกิจการด้วยเพื่อหวังผลกำไร หรือส่วนแบ่งและไม่ได้จ้างลูกจ้างแต่อาจมีสมาชิกในครัวเรือนหรือผู้ฝึกงานมาช่วยทำงาน โดยไม่ได้รับค่าจ้าง หรือค่าตอบแทนอย่างอื่นสำหรับงานที่ทำ

3. ช่วยธุรกิจในครัวเรือนโดยไม่ได้รับค่าจ้าง หมายถึง ผู้ที่ช่วยทำงานโดยไม่ได้รับค่าจ้างในไร่นาเกษตร หรือในธุรกิจของสมาชิกในครัวเรือน

4. ลูกจ้าง หมายถึง ผู้ที่ทำงานโดยได้รับค่าจ้างเป็นรายเดือน รายสัปดาห์ รายวัน รายชิ้น หรือเหมาจ่าย ค่าตอบแทนที่ได้รับจากการทำงาน อาจจะเป็นเงิน หรือสิ่งของ

ลูกจ้างแบ่งออกเป็น 3 ประเภท

4.1 ลูกจ้างรัฐบาล หมายถึง ข้าราชการ พนักงานเทศบาล พนักงานองค์การบริหารส่วนจังหวัด ตลอดจนลูกจ้างประจำ และชั่วคราวของรัฐบาล

4.2 ลูกจ้างรัฐวิสาหกิจ หมายถึง ผู้ที่ทำงานให้กับหน่วยงานรัฐวิสาหกิจ

4.3 ลูกจ้างเอกชน หมายถึง ผู้ที่ทำงานให้กับเอกชน หรือธุรกิจของเอกชน รวมทั้งผู้ที่ได้รับจ้างทำงานบ้าน

5. การรวมกลุ่ม หมายถึง กลุ่มคนที่มาร่วมกันทำงานโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อพึ่งตนเอง และช่วยเหลือซึ่งกันและกัน สมาชิกแต่ละคนมีความเท่าเทียมกันในการกำหนดการทำงานทุกขั้นตอนไม่ว่าเป็นการลงทุน การขาย งานอื่นๆ ของกิจการที่ทำ ตลอดจนการแบ่งรายได้ให้แก่สมาชิกตามที่ตกลงกัน (การรวมกลุ่มดังกล่าวอาจจดทะเบียนจัดตั้งในรูปของสหกรณ์หรือไม่ก็ได้)

การจัดจำแนกประเภทสถานภาพการทำงาน ตั้งแต่ไตรมาสที่ 1 พ.ศ. 2544 ใช้ตาม International Classification of Status in Employment, 1993

(ICSE-93) ขององค์การแรงงานระหว่างประเทศ (ILO) มีสถานภาพการทำงานเพิ่มขึ้นอีก 1 กลุ่มคือ การรวมกลุ่ม (Member of Producers' Cooperative) **ชั่วโมงทำงาน**

ชั่วโมงทำงาน หมายถึง จำนวนชั่วโมงทำงานจริงทั้งหมด ในสัปดาห์แห่งการสำรวจ สำหรับบุคคลที่มีอาชีพมากกว่าหนึ่งอาชีพ ชั่วโมงทำงาน หมายถึง ยอดรวมของชั่วโมงทำงานทุกอาชีพ สำหรับผู้ที่มีงานประจำซึ่งไม่ได้ทำงานในสัปดาห์แห่งการสำรวจให้บันทึกจำนวนชั่วโมงเป็น 0 ชั่วโมง

การสำรวจก่อนปี พ.ศ. 2544 ผู้ที่มีงานประจำซึ่งไม่ได้ทำงานในสัปดาห์แห่งการสำรวจ ให้นับจำนวนชั่วโมงทำงานปกติต่อสัปดาห์เป็นชั่วโมงทำงาน

รายได้ของลูกจ้าง

รายได้ของลูกจ้าง หมายถึง รายได้ของผู้ที่มีสถานภาพการทำงานเป็น ลูกจ้าง ที่ได้รับมาจากการทำงานของอาชีพที่ทำในสัปดาห์แห่งการสำรวจ ซึ่งประกอบด้วยค่าจ้างและผลประโยชน์ตอบแทนอื่นๆ สำหรับลูกจ้าง

ระยะเวลาของการหางานทำ

ระยะเวลาของการหางานทำ หมายถึง ระยะเวลาที่ผู้ว่างงานได้ออกหางานทำ ให้นับตั้งแต่วันที่เริ่มหางานทำจนถึงวันสุดท้ายก่อนวันสัมภาษณ์

คาบการแฉงนับ

คาบการแฉงนับ หมายถึง ระยะเวลาที่พนักงานออกไปสัมภาษณ์บุคคลในครัวเรือนตัวอย่าง ซึ่งโดยปกติเป็นวันที่ 1 - 12 ของทุกเดือน

ประเภทของครัวเรือนที่อยู่ในขอบข่ายการสำรวจ

ครัวเรือนที่อยู่ในขอบข่ายการสำรวจแบ่งได้เป็น 2 ประเภท คือ

1. ครัวเรือนส่วนบุคคล ประกอบด้วย ครัวเรือนหนึ่งคน คือ บุคคลเดียวซึ่งหุงหาอาหารและจัดหาสิ่งอุปโภคบริโภคที่จำเป็นแก่การครองชีพ โดยไม่เกี่ยวกับผู้ใดซึ่งอาจพำนักอยู่ในเคหสถานเดียวกัน หรือครัวเรือนที่มีบุคคลตั้งแต่สองคนขึ้นไป ร่วมกันจัดหาและใช้สิ่งอุปโภคบริโภคที่จำเป็นแก่การครองชีพ ร่วมกัน ครัวเรือนส่วนบุคคลอาจอาศัยอยู่ในเคหะที่เป็นเรือนไม้ ตึกแถว ห้องแถว ห้องชุด เรือแพ เป็นต้น

2. ครั้วเรือนกลุ่มบุคคล

2.1 ประเภทคนงาน ได้แก่ ครั้วเรือน ซึ่งประกอบด้วย บุคคลหลายคนอยู่กินร่วมกันในที่อยู่แห่งหนึ่ง เช่น ที่พักคนงาน เป็นต้น

2.2 ประเภทสถาบัน ซึ่งหมายถึง บุคคลหลายคนอยู่ร่วมกันในสถานที่อยู่แห่งหนึ่ง เช่น สถานที่กักกัน วัตถุประสงค์ โดยไม่แยกที่อยู่เป็นสัดส่วนเฉพาะคนหรือเฉพาะครั้วเรือน นักเรียนที่อยู่ประจำที่โรงเรียนหรือในหอพักนักเรียน เป็นต้น **ไม่อยู่ในคัมภีร์รวมของการสำรวจนี้**

ระดับการศึกษาที่สำเร็จ

ได้จำแนกการศึกษาตามระดับการศึกษาที่สำเร็จดังนี้

1. ไม่มีการศึกษา หมายถึง บุคคลที่ไม่เคยเข้าศึกษาในโรงเรียน หรือไม่เคยได้รับการศึกษา

2. ต่ำกว่าประถมศึกษา หมายถึง บุคคลที่สำเร็จการศึกษาต่ำกว่าชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 หรือชั้นประถมศึกษาปีที่ 7 หรือชั้น ม.3 เดิม

3. สำเร็จประถมศึกษา หมายถึง บุคคลที่สำเร็จการศึกษาตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 หรือชั้นประถมศึกษาปีที่ 7 หรือชั้น ม.3 เดิมขึ้นไป แต่ไม่สำเร็จระดับการศึกษาที่สูงกว่า

4. สำเร็จมัธยมศึกษาตอนต้น หมายถึง บุคคลที่สำเร็จการศึกษาตั้งแต่ชั้น ม.3 ม.ศ.3 หรือ ม.6 เดิมขึ้นไป แต่ไม่สำเร็จระดับการศึกษาที่สูงกว่า

5. สำเร็จมัธยมศึกษาตอนปลาย

5.1 สายสามัญ หมายถึง บุคคลที่สำเร็จการศึกษาประเภทสามัญศึกษาตั้งแต่ชั้น ม.6 ม.ศ.5 หรือ ม.8 เดิมขึ้นไป แต่ไม่สำเร็จระดับการศึกษาที่สูงกว่า

5.2 อาชีวศึกษา หมายถึง บุคคลที่สำเร็จการศึกษาประเภทอาชีวศึกษาหรือวิชาชีพที่

เรียนต่อจากระดับมัธยมศึกษาตอนต้นหรือเทียบเท่า โดยมีหลักสูตรไม่เกิน 3 ปี และไม่สำเร็จระดับการศึกษาที่สูงกว่า

5.3 วิชาการศึกษา หมายถึง บุคคลที่สำเร็จการศึกษาประเภทวิชาการศึกษา (การฝึกหัดครู) ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่าขึ้นไป แต่ไม่สำเร็จระดับการศึกษาที่สูงกว่า

6. อุดมศึกษา

6.1 สายวิชาการ หมายถึง บุคคลที่สำเร็จการศึกษาประเภทสามัญศึกษาหรือสายวิชาการ โดยได้รับวุฒิปริญญาตรี บอนุปริญญาตรี โท เอก

6.2 สายวิชาชีพ หมายถึง บุคคลที่สำเร็จการศึกษาประเภทอาชีวศึกษา หรือสายวิชาชีพที่ได้รับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง หรือเทียบเท่าอนุปริญญา ปริญญาตรี

6.3 สายวิชาการศึกษา หมายถึง บุคคลที่สำเร็จการศึกษาประเภทวิชาการศึกษา และได้รับประกาศนียบัตรระดับอนุปริญญาและปริญญาตรี

7. อาชีวศึกษาระยะสั้น หมายถึง บุคคลที่สำเร็จการศึกษาหรือการฝึกอบรมประเภทอาชีวศึกษาที่มีหลักสูตรไม่เกิน 1 ปี และได้รับประกาศนียบัตรหรือใบรับรองเมื่อสำเร็จการศึกษา พื้นความรู้ของผู้เข้าเรียนได้กำหนดให้แตกต่างตามวิชาเฉพาะแต่ละอย่างที่เรียน แต่อย่างต่ำต้องจบประถมศึกษาปีที่ 4 หรือเทียบเท่า

8. อื่น ๆ หมายถึง บุคคลที่สำเร็จการศึกษาที่ไม่สามารถเทียบชั้นได้

บทที่ 2

สรุปผลการสำรวจ

รายงานนี้เสนอผลการสำรวจภาวะการมีงานทำของประชากรจังหวัดกาฬสินธุ์ โดยดำเนินการปฏิบัติงานเก็บรวบรวมข้อมูลระหว่างวันที่ 1-12 ของเดือน มกราคม ถึง ธันวาคม พ.ศ.2567 ผลการสำรวจทำให้ทราบถึง ภาวะการมีงานทำ การว่างงาน และลักษณะที่สำคัญบางประการของกำลังแรงงาน ในจังหวัดกาฬสินธุ์ ระหว่างเดือนมกราคม ถึงเดือน ธันวาคม พ.ศ. 2567

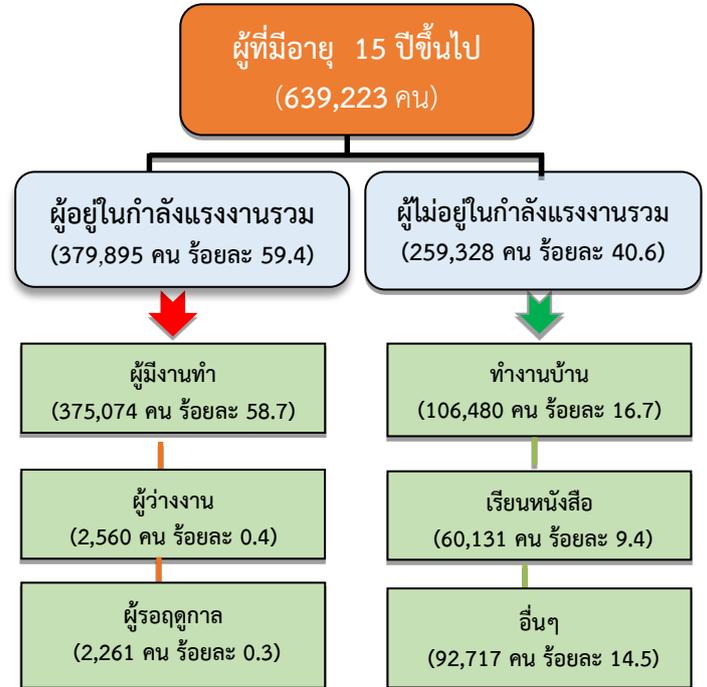
อนึ่งจำนวนประชากร ที่ใช้เป็นฐานในการประมาณผลตามระเบียบวิธีการสุ่มตัวอย่างสำหรับโครงการสำรวจภาวะการมีงานทำของประชากร ตั้งแต่รอบที่ 1 เดือนกุมภาพันธ์ พ.ศ.2558 เป็นต้นมานั้น ได้มีการเปลี่ยนแปลงเพื่อให้สอดคล้องกับจำนวนประชากรที่ใช้ในการวางแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ซึ่งได้จากการคาดประมาณประชากรของประเทศไทย พ.ศ.2553-2583 ที่ได้จัดทำขึ้นใหม่โดย สำนักพัฒนาสังคมและคุณภาพชีวิต สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

1. ลักษณะของกำลังแรงงาน

จังหวัดกาฬสินธุ์มีจำนวนประชากรที่อายุ 15 ปีขึ้นไป 639,223 คน ในจำนวนนี้เป็นผู้ที่อยู่ในกำลังแรงงานรวม 379,895 คน (ร้อยละ 59.4) ซึ่งประกอบด้วยผู้มีงานทำและผู้ที่ยังพร้อมจะทำงาน โดยแยกเป็นผู้มีงานทำจำนวน 375,074 คน (ร้อยละ 58.7) ผู้ว่างงานจำนวน 2,560 คน (ร้อยละ 0.4) และมีผู้รอฤดูกาลจำนวน 2,261 คน (ร้อยละ 0.3)

สำหรับผู้มีอายุ 15 ปีขึ้นไปที่ไม่อยู่ในกำลังแรงงาน จำนวน 259,328 คน (ร้อยละ 40.6) ซึ่งประกอบด้วยผู้ที่ทำงานบ้าน จำนวน 88,485 คน (ร้อยละ 16.7) เรียนหนังสือ จำนวน 106,480 คน (ร้อยละ 9.4) และอื่น ๆ (เด็ก ขรา ป่วย หรือพิการจนไม่สามารถทำงานได้) จำนวน 92,717 คน ร้อยละ 14.5

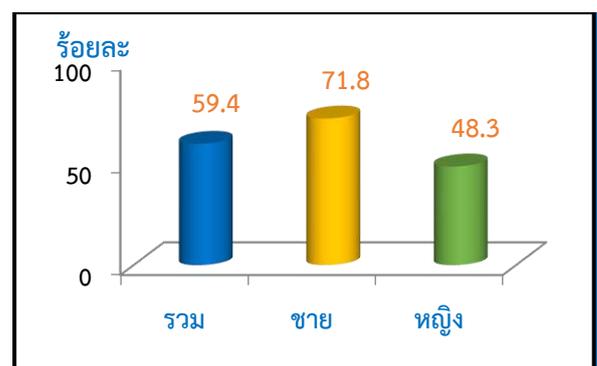
แผนผัง โครงสร้างกำลังแรงงานในจังหวัดกาฬสินธุ์ พ.ศ. 2567

2. การมีส่วนร่วมในกำลังแรงงาน

สำหรับอัตราการมีส่วนร่วมในกำลังแรงงาน หรือ ร้อยละของประชากรที่อยู่ในกำลังแรงงานรวม (ผู้มีงานทำ ผู้ว่างงาน ผู้รอฤดูกาล) ต่อประชากรที่มีอายุ 15 ปีขึ้นไปทั้งหมด พบว่า จังหวัดกาฬสินธุ์การมีส่วนร่วมในกำลังแรงงานของประชากร เป็นร้อยละ 59.4 (ประชากร 100 คน เป็นผู้อยู่ในกำลังแรงงานประมาณ 59 คน) เมื่อพิจารณาระหว่างเพศ พบว่า เพศชายมีส่วนร่วมในกำลังแรงงานมากกว่าหญิง (ร้อยละ 71.8 และ 48.3 ตามลำดับ)

แผนภูมิ 1 อัตราการมีส่วนร่วมในกำลังแรงงาน จำแนกตามเพศ

3. ผู้มีงานทำ

3.1 อาชีพ

ในจำนวนผู้มีงานทำทั้งสิ้น 375,074 คน นั้น โดยส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเป็นผู้ปฏิบัติงานที่มีฝีมือ ในด้านการเกษตรและการประมง ร้อยละ 56.1 รองลงมา คือ พนักงานบริการ พนักงานในร้านค้า และตลาด ร้อยละ 14.2 อาชีพชั้นพื้นฐานต่างๆ ร้อยละ 9.4 ผู้ปฏิบัติงานด้านความสามารถทางฝีมือ และธุรกิจการค้าที่เกี่ยวข้อง ร้อยละ 7.3 ผู้ประกอบวิชาชีพด้านต่างๆ ร้อยละ 3.5 ปฏิบัติการโรงงานและเครื่องจักรและผู้ปฏิบัติงานด้านการประกอบ ร้อยละ 3.3 เสมียน และผู้บัญญัติกฎหมาย ข้าราชการระดับอาวุโส และผู้จัดการ มีสัดส่วนเท่ากัน ร้อยละ 2.1 ส่วนผู้ประกอบอาชีพผู้ประกอบการวิชาชีพด้านเทคนิค สาขาต่างๆ และอาชีพที่เกี่ยวข้อง ร้อยละ 1.9 (ตาราง 1)

แผนภูมิ 2 ร้อยละของผู้มีงานทำ จำแนกตามอาชีพ

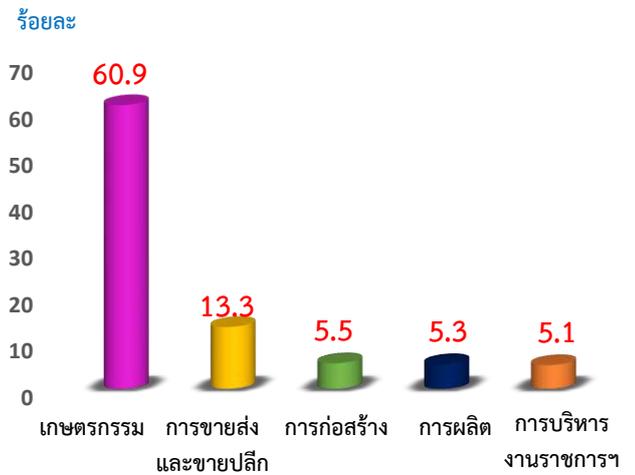
ตาราง 1 จำนวนและร้อยละของผู้มีงานทำ จำแนกตามอาชีพ

อาชีพ	รวม		ชาย		หญิง	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ยอดรวม	375,074	100.0	214,582	100.0	160,492	100.0
ผู้บัญญัติกฎหมาย ข้าราชการระดับอาวุโส และผู้จัดการ	7,761	2.1	5,762	2.7	1,998	1.2
ผู้ประกอบวิชาชีพด้านต่างๆ	13,107	3.5	3,840	1.8	9,267	5.8
ผู้ประกอบการวิชาชีพด้านเทคนิค สาขาต่างๆ และอาชีพที่เกี่ยวข้อง	6,981	1.9	3,907	1.8	3,075	1.9
เสมียน	8,030	2.1	453	0.2	7,577	4.7
พนักงานบริการและพนักงานในร้านค้าและตลาด	53,331	14.2	19,042	8.9	34,289	21.4
ผู้ปฏิบัติงานที่มีฝีมือด้านการเกษตรและประมง	210,296	56.1	126,035	58.7	84,261	52.5
ผู้ปฏิบัติงานด้านความสามารถทางฝีมือและธุรกิจการค้าที่เกี่ยวข้อง	27,916	7.4	22,208	10.4	5,708	3.5
ผู้ปฏิบัติการโรงงานและเครื่องจักร และผู้ปฏิบัติงานด้านการประกอบ	12,523	3.3	10,332	4.8	2,191	1.4
อาชีพชั้นพื้นฐานต่างๆด้านการขายและการให้บริการ	35,129	9.4	23,003	10.7	12,126	7.6

3.2 อุตสาหกรรม

เมื่อพิจารณาถึงสาขาอุตสาหกรรมหรือประเภทกิจการของผู้มีงานทำอยู่นั้น พบว่า ผู้ทำงานในภาคเกษตรกรรมมีจำนวนสูงสุด ร้อยละ 60.9 และนอกภาคเกษตรกรรม ร้อยละ 39.1 โดยส่วนใหญ่ทำงานในสาขาการขนส่ง ขยายปลีก ร้อยละ 13.3 รองลงมา คือ สาขาการก่อสร้าง ร้อยละ 5.5 สาขาการผลิต ร้อยละ 5.3 สาขาการบริหารราชการ และป้องกันประเทศ ร้อยละ 5.1 ที่เหลือกระจายอยู่ในสาขาอื่นๆ มีสัดส่วนเล็กน้อย ต่ำกว่า ร้อยละ 3.0

แผนภูมิ 3 ร้อยละของผู้มีงานทำ จำแนกตามอุตสาหกรรม 5 อันดับแรก

ตาราง 2 จำนวนและร้อยละของผู้มีงานทำ จำแนกตามอุตสาหกรรม

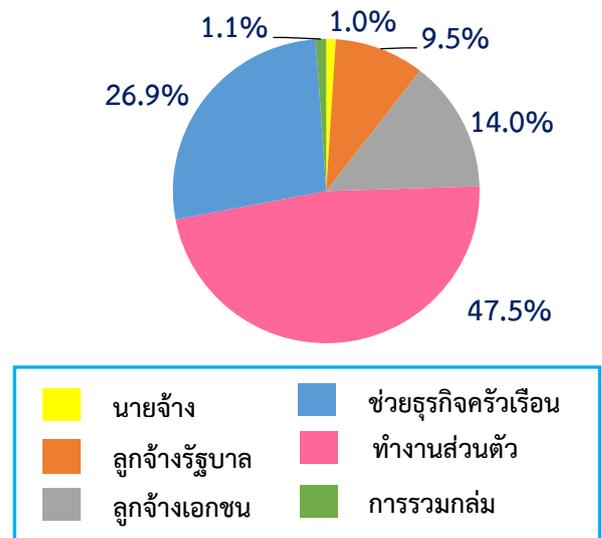
อุตสาหกรรม	รวม		ชาย		หญิง	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ยอดรวม	375,074	100.0	214,582	100.0	160,492	100.0
ภาคการเกษตร	228,342	60.9	138,108	64.4	90,234	56.2
เกษตรกรรม ลำสัตว์ ป่าไม้	228,342	60.9	138,108	64.4	90,234	56.2
นอกภาคการเกษตร	146,732	39.1	76,474	35.6	70,258	43.8
การผลิต	19,736	5.3	9,291	4.3	10,445	6.5
การไฟฟ้า ก๊าซและไอน้ำ	497	0.1	497	0.2	-	-
การจัดหาน้ำ การจัดการและการบำบัดน้ำเสียของเสียฯ	737	0.2	572	0.3	165	0.1
การก่อสร้าง	20,481	5.5	18,360	8.6	2,121	1.3
การขนส่ง และการขยายปลีกการซ่อมแซมยานยนต์	49,944	13.3	23,240	10.8	26,704	16.7
การขนส่ง และสถานที่เก็บสินค้า	2,956	0.8	2,074	1.0	882	0.5
ที่พักแรม และการบริการด้านอาหาร	11,402	3.0	3,218	1.5	8,184	5.1
ข้อมูลข่าวสารและการสื่อสาร	206	0.1	-	-	206	0.1
กิจการทางการเงินและการ ประกันภัย	1,058	0.3	256	0.1	802	0.5
กิจกรรมอสังหาริมทรัพย์	135	0.0	-	-	135	0.1
กิจกรรมทางวิชาชีพ วิทยาศาสตร์ และเทคนิค	644	0.2	434	0.2	210	0.1
การบริหารและบริการสนับสนุน	143	0.0	61	0.0	82	0.1
การบริหารราชการ การป้องกันประเทศฯ	19,272	5.1	12,233	5.7	7,039	4.4
การศึกษา	10,242	2.7	2,979	1.4	7,263	4.5
กิจกรรมด้านสุขภาพและงานสังคมสงเคราะห์	5,984	1.6	1,818	0.8	4,166	2.6
ศิลปะความบันเทิง นันทนาการ	715	0.2	629	0.3	86	0.1
กิจกรรมบริการด้านอื่นๆ	1,941	0.5	765	0.4	1,176	0.7
ลูกจ้างในครัวเรือนส่วนบุคคล	639	0.2	47	0.0	592	0.4

หมายเหตุ: "0.0" มีข้อมูลแต่น้อยกว่า 0.1

3.3 สถานภาพการทำงาน

ในจำนวนผู้มีงานทำ ส่วนใหญ่ทำงานส่วนตัว โดยไม่มีลูกจ้าง ร้อยละ 47.5 รองลงมา ทำงานในฐานะช่วยธุรกิจในครัวเรือน ร้อยละ 26.9 ลูกจ้างเอกชน ร้อยละ 14.0 ลูกจ้างรัฐบาล ร้อยละ 9.5 การรวมกลุ่ม ร้อยละ 1.1 และทำงานในฐานะนายจ้าง มีเพียงร้อยละ 1.0 ตามลำดับ

แผนภูมิ 4 ร้อยละของผู้มีงานทำ จำแนกตาม สถานภาพการทำงาน

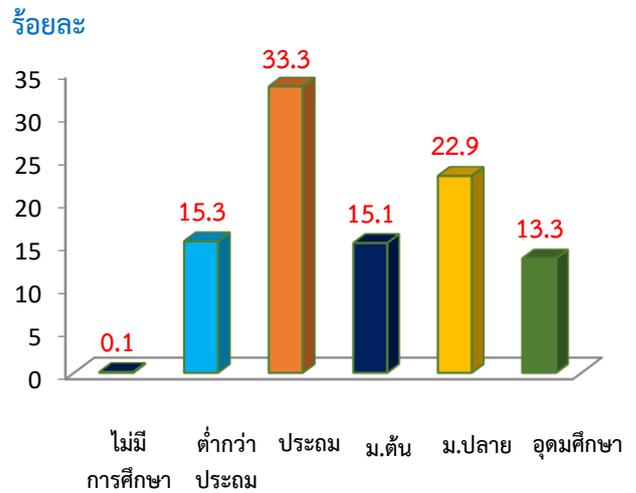
ตาราง 3 จำนวนและร้อยละของผู้มีงานทำ จำแนกตามสถานภาพการทำงาน

สถานภาพการทำงาน	รวม		ชาย		หญิง	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ยอดรวม	375,074	100.0	214,582	100.0	160,492	100.0
นายจ้าง	3,860	1.0	2,391	1.1	1,469	0.9
ลูกจ้างรัฐบาล	35,515	9.5	17,889	8.4	17,626	11.0
ลูกจ้างเอกชน	52,659	14.0	31,567	14.7	21,092	13.1
ทำงานส่วนตัว	178,050	47.5	119,783	55.8	58,267	36.3
ช่วยธุรกิจในครัวเรือน	100,769	26.9	39,056	18.2	61,713	38.5
การรวมกลุ่ม	4,221	1.1	3,896	1.8	325	0.2

3.4 การศึกษา

สำหรับการศึกษาที่สำเร็จของผู้มีงานทำ พบว่า โดยส่วนใหญ่สำเร็จการศึกษาระดับ ประถมศึกษา ร้อยละ 33.3 รองลงมา มัธยมศึกษา ตอนปลาย ร้อยละ 22.9 ต่ำกว่าประถมศึกษา ร้อยละ 15.3 มัธยมศึกษาตอนต้น ร้อยละ 15.1 ระดับอุดมศึกษา ร้อยละ 13.3 และไม่มีการศึกษา มีเพียงเล็กน้อย ร้อยละ 0.1

แผนภูมิ 5 ร้อยละของผู้มีงานทำ จำแนกตาม ระดับการศึกษาที่สำเร็จ

ตาราง 4 จำนวนและร้อยละของผู้มีงานทำ จำแนกตามระดับการศึกษาที่สำเร็จ

ระดับการศึกษาที่สำเร็จ	รวม		ชาย		หญิง	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ยอดรวม	375,074	100.0	214,582	100.0	160,492	100.0
ไม่มีการศึกษา	285	0.1	160	0.1	125	0.1
ต่ำกว่าประถมศึกษา	57,328	15.3	34,615	16.1	22,713	14.2
ประถมศึกษา	125,104	33.3	72,573	33.8	52,531	32.7
มัธยมศึกษาตอนต้น	56,591	15.1	36,795	17.1	19,796	12.3
มัธยมศึกษาตอนปลาย	85,775	22.9	47,998	22.4	37,777	23.5
สายสามัญ	80,565	21.5	44,618	20.8	35,947	22.4
สายอาชีวศึกษา	5,210	1.4	3,380	1.6	1,830	1.1
อุดมศึกษา	49,991	13.3	22,441	10.5	27,550	17.2
สายวิชาการ	26,599	7.1	10,633	5.0	15,966	9.9
สายวิชาชีพ	14,099	3.7	9,505	4.4	4,594	2.9
สายวิชาการศึกษา	9,293	2.5	2,303	1.1	6,990	4.4

3.5 ชั่วโมงการทำงานต่อสัปดาห์

เมื่อพิจารณาถึงชั่วโมงการทำงานต่อสัปดาห์ของผู้มีงานทำ 375,047 คน พบว่า ส่วนใหญ่เป็นผู้ที่ทำงานตั้งแต่ 35 ชั่วโมงขึ้นไปต่อสัปดาห์ ซึ่งถือได้ว่าเป็นผู้ทำงานเต็มทีในเรื่องชั่วโมงการทำงาน มีร้อยละ 72.6 ของผู้มีงานทำ ผู้ที่ทำงาน 1-34 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ ร้อยละ 25.8 ของผู้มีงานทำ สำหรับผู้ที่ไม่ได้ทำงานในสัปดาห์การสำรวจ (ระหว่าง 7 วันก่อนวันสัมภาษณ์) แต่เป็นผู้ที่มีงานประจำซึ่งถือว่าในสัปดาห์การสำรวจไม่มีชั่วโมงทำงาน (0 ชั่วโมง) มีร้อยละ 1.6 ของผู้มีงานทำ

ตาราง 5 จำนวนและร้อยละของผู้มีงานทำ จำแนกตามชั่วโมงการทำงานต่อสัปดาห์

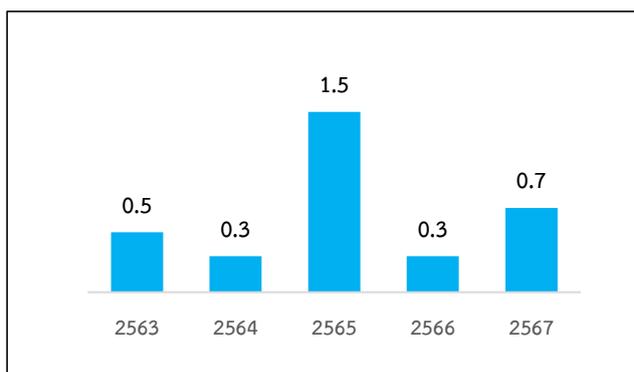
ชั่วโมงการทำงานต่อสัปดาห์	รวม	เพศ	
		ชาย (คน)	หญิง (คน)
ยอดรวม	375,047 (100.0%)	214,582 (100.0%)	160,492 (100.0%)
1. 0 ชั่วโมง (ไม่ได้งาน)	5,792 (1.6%)	4,533 (2.1%)	1,259 (0.8%)
2. 1 – 34 ชั่วโมง	96,886 (25.8%)	55,410 (25.8%)	41,476 (25.8%)
3. 35 ชั่วโมงขึ้นไป	272,396 (72.6%)	154,639 (72.1%)	117,757 (73.4%)

4. การว่างงานและการเสมือนว่างงาน

4.1 การว่างงาน

ปี 2567 จังหวัดกาฬสินธุ์จำนวน ผู้ว่างงานมีทั้งสิ้น 2,560 คน คิดเป็นอัตราการว่างงาน ร้อยละ 0.7 เมื่อเปรียบเทียบกับปีที่ผ่านมา พบว่า อัตราว่างงานเพิ่มขึ้นร้อยละ 0.4

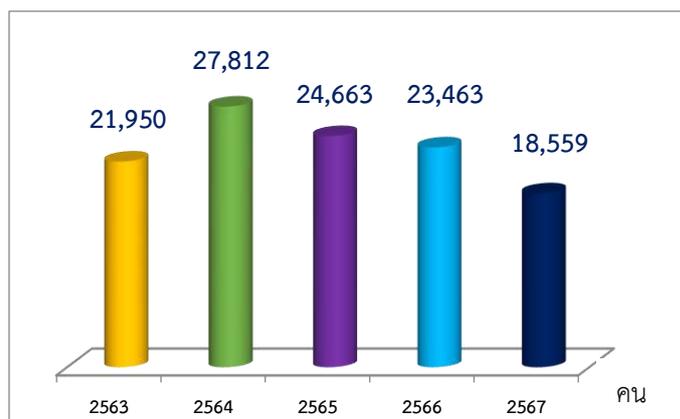
แผนภูมิ 6 อัตราการว่างงาน พ.ศ. 2563 ถึง พ.ศ. 2567

4.2 ผู้เสมือนว่างงาน

พิจารณาผู้เสมือนว่างงานหรือผู้ทำงานน้อยกว่า 4 ชั่วโมงต่อวัน โดยคิดจากผู้ที่อยู่ในภาคเกษตร ทำงาน 0 -20 ชั่วโมงต่อสัปดาห์และผู้ที่ยอยู่นอกภาคเกษตร ทำงาน 0- 24 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ พบว่า ปี2567 มีจำนวน 18,559 คน เมื่อเปรียบเทียบกับปีที่ผ่านมา พบว่า มีจำนวนลดลง จำนวน 4,904 คน

แผนภูมิ 7 จำนวนผู้เสมือนว่างงาน พ.ศ. 2563 ถึง พ.ศ. 2567

ผู้เสมือนว่างงาน หมายถึง ผู้ทำงานน้อยกว่า 4 ชั่วโมงต่อวัน โดยคิดจากผู้ที่อยู่ในภาคเกษตร ทำงาน 0 - 20 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ และผู้ที่ยอยู่นอกภาคเกษตร ทำงาน 0 - 24 ชั่วโมงต่อสัปดาห์

$$\text{อัตราการว่างงาน} = \frac{\text{ผู้ว่างงาน}}{\text{ผู้อยู่ในกำลังแรงงานรวม}} \times 100$$

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก ระเบียบวิธี

1. วิธีการสำรวจ

การสำรวจนี้ประชากรเป้าหมาย ได้แก่ ครั้วเรือนส่วนบุคคลและครั้วเรือนกลุ่มบุคคลประเภทครั้วเรือนคนงานที่อาศัยอยู่ในเขตเทศบาลและนอกเขตเทศบาลทุกจังหวัดทั่วประเทศ ยกเว้น ครั้วเรือนชาวต่างชาติที่ทำงานในสถานทูตหรือองค์การระหว่างประเทศที่มีเอกสิทธิ์ทางการทูต

การสำรวจแต่ละเดือน สำนักงานสถิติแห่งชาติได้ดำเนินการสำรวจในทุกจังหวัดทั่วประเทศ แผนการเลือกตัวอย่างที่ใช้เป็นแบบ Stratified Two-stage Sampling โดยหน่วยตัวอย่างชั้นที่หนึ่ง คือ เขตแจงนับ (Enumeration Area : EA) จำนวน 1,990 EA ตัวอย่าง จากทั้งสิ้นจำนวน 127,460 EA และหน่วยตัวอย่างชั้นที่สอง คือ ครั้วเรือนส่วนบุคคลและสมาชิกในครั้วเรือนกลุ่มบุคคลประเภทครั้วเรือนคนงาน จำนวน 27,960 ครั้วเรือนตัวอย่าง หรือคิดเป็นจำนวนประชาชนตัวอย่างประมาณ 95,000 คน ซึ่งขนาดตัวอย่างในแต่ละเดือนสามารถนำเสนอผลการสำรวจในระดับภาค (กรุงเทพมหานคร และ 4 ภาค) โดยจำแนกตามเขตการปกครอง คือ ในเขตเทศบาล และนอกเขตเทศบาล แต่ไม่เพียงพอสำหรับนำเสนอผลการสำรวจในระดับจังหวัดหรือพื้นที่ย่อยกว่านี้ สำหรับการนำเสนอผลการสำรวจในระดับจังหวัดได้ใช้ข้อมูลของการสำรวจ จำนวน 3 เดือนเพื่อให้ได้ขนาดตัวอย่างเพียงพอ เช่น กรณีสรุปรายงานผลการสำรวจระดับจังหวัดใน พ.ศ. 2567 ก็ได้้นำข้อมูลของเดือนมกราคม ถึง ธันวาคม 2567 มารวมกัน เป็นต้น

สำหรับขนาดตัวอย่างของจังหวัดกาฬสินธุ์ ใช้หน่วยตัวอย่างชั้นที่หนึ่ง จำนวน 312 EA ตัวอย่าง หน่วยตัวอย่างชั้นที่สอง จำนวน 4,992 ครั้วเรือนตัวอย่าง

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลใช้วิธีการสัมภาษณ์หัวหน้าครั้วเรือนหรือสมาชิกในครั้วเรือนตัวอย่าง โดยเจ้าหน้าที่ของสำนักงานสถิติแห่งชาติ/สำนักงานสถิติจังหวัด โดยผู้ทำการสัมภาษณ์ทุกคนจะมีคู่มือการปฏิบัติงานเก็บรวบรวมข้อมูลสำหรับใช้ในการปฏิบัติงาน ทั้งนี้เพื่อให้ทุกคนปฏิบัติงานไปในทางเดียวกัน

ส่วนการประมวลผลข้อมูลนั้นดำเนินการในส่วนกลางตามหลักวิชาการสถิติ โดยนำข้อมูลที่ได้จากตัวอย่างมาประมาณค่า โดยมีการถ่วงน้ำหนัก (Weighty) ซึ่งค่าถ่วงน้ำหนักคำนวณได้จากสูตรการประมาณค่าที่สอดคล้องกับวิธีการเลือกตัวอย่าง เพื่อให้ได้ค่าประมาณประชากรใกล้เคียงกับค่าที่แท้จริง

2. คาบการเก็บรวบรวมข้อมูล

การสำรวจได้ดำเนินการพร้อมกันทั่วประเทศ ในระหว่างวันที่ 1 – 12 ของเดือนมกราคม – ธันวาคม พ.ศ. 2567

3. การปิดตัวเลข

ข้อมูลในตารางสถิติที่นำเสนอในรายงานฉบับนี้ เป็นค่าประมาณที่ได้จากการถ่วงน้ำหนัก ซึ่งผลรวมจากยอดย่อยในแต่ละรายการอาจไม่เท่ากับยอดรวม ทั้งนี้เนื่องจากการปัดเศษทศนิยมโดยอิสระจากกัน

ภาคผนวก ข
ตารางสถิติ

	หน้า
ตารางที่ 1 จำนวนและร้อยละของประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไป จำแนกตามสถานภาพแรงงานและเพศ พ.ศ. 2567	19
ตารางที่ 2 จำนวนและร้อยละของประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไป จำแนกตามระดับการศึกษาที่สำเร็จและเพศ พ.ศ. 2567	20
ตารางที่ 3 จำนวนและร้อยละของผู้มีงานทำ จำแนกตามอาชีพและเพศ พ.ศ. 2567	21
ตารางที่ 4 จำนวนและร้อยละของผู้มีงานทำ จำแนกตามอุตสาหกรรมและเพศ พ.ศ. 2567	22
ตารางที่ 5 จำนวนและร้อยละของผู้มีงานทำ จำแนกตามสถานภาพการทำงานและเพศ พ.ศ. 2567	23
ตารางที่ 6 จำนวนและร้อยละของผู้มีงานทำ จำแนกตามชั่วโมงการทำงานต่อสัปดาห์และเพศ พ.ศ. 2567	24
ตารางที่ 7 จำนวนและร้อยละของผู้มีงานทำ จำแนกตามระดับการศึกษาที่สำเร็จและเพศ พ.ศ. 2567	25
ตารางที่ 8 จำนวนและร้อยละของผู้เสมือนว่างงาน จำแนกตามภาคอุตสาหกรรมและเพศ พ.ศ. 2567	26

ตารางที่ 1 จำนวน และร้อยละของประชากร จำแนกตามสถานภาพแรงงาน และเพศ พ.ศ.2567

สถานภาพแรงงาน	รวม	ชาย	
		จำนวน	หญิง
ผู้มีอายุ 15 ปีขึ้นไป	639,223	302,942	336,281
1. ผู้อยู่ในกำลังแรงงาน	379,895	217,492	162,403
1.1 กำลังแรงงานปัจจุบัน	377,634	215,548	162,086
1.1.1 ผู้มีงานทำ	375,074	214,582	160,492
1.1.2 ผู้ว่างงาน	2,560	966	1,594
1.2 ผู้ที่รอฤดูกาล	2,261	1,944	317
2. ผู้ไม่อยู่ในกำลังแรงงาน	259,328	85,450	173,878
2.1 ทำงานบ้าน	106,480	7,126	99,354
2.2 เรียนหนังสือ	60,131	30,374	29,757
2.3 เด็ก/ชรา/ป่วย/พิการจนไม่สามารถทำงานได้	76,127	37,774	38,353
2.4 ดูแลเด็ก/ผู้สูงอายุ/ผู้ป่วย/ผู้พิการ	2,071	540	1,531
2.5 อื่นๆ	14,519	9,636	4,883
		ร้อยละ	
ผู้มีอายุ 15 ปีขึ้นไป	100.0	100.0	100.0
1. ผู้อยู่ในกำลังแรงงาน	59.4	71.8	48.3
1.1 กำลังแรงงานปัจจุบัน	59.1	71.2	48.2
1.1.1 ผู้มีงานทำ	58.7	70.9	47.7
1.1.2 ผู้ว่างงาน	0.4	0.3	0.5
1.2 ผู้ที่รอฤดูกาล	0.3	0.6	0.1
2. ผู้ไม่อยู่ในกำลังแรงงาน	40.6	28.2	51.7
2.1 ทำงานบ้าน	16.7	2.3	29.5
2.2 เรียนหนังสือ	9.4	10.0	8.8
2.3 เด็ก/ชรา/ป่วย/พิการจนไม่สามารถทำงานได้	11.9	12.5	11.4
2.4 ดูแลเด็ก/ผู้สูงอายุ/ผู้ป่วย/ผู้พิการ	0.3	0.2	0.5
2.5 อื่นๆ	2.3	3.2	1.5
อัตราการว่างงาน	0.7	0.4	1.0

ตารางที่ 2 จำนวน และร้อยละของประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไป จำแนกตามระดับการศึกษาที่สำเร็จ และเพศ พ.ศ.2567

ระดับการศึกษาที่สำเร็จ	รวม	ชาย	
		จำนวน	หญิง
ยอดรวม	639,223	302,942	336,281
1. ไม่มีการศึกษา	2,860	1,720	1,140
2. ต่ำกว่าประถมศึกษา	161,929	66,588	95,341
3. ประถมศึกษา	171,258	85,554	85,704
4. มัธยมศึกษาตอนต้น	116,131	64,201	51,930
5. มัธยมศึกษาตอนปลาย	121,983	57,192	64,791
5.1 สายสามัญ	112,479	50,959	61,520
5.2 สายอาชีวศึกษา	9,504	6,233	3,271
5.3 สายวิชาการศึกษา	-	-	-
6. มหาวิทยาลัย	65,062	27,687	37,375
6.1 สายวิชาการ	32,467	12,561	19,906
6.2 สายวิชาชีพ	16,903	10,917	5,986
6.3 สายวิชาการศึกษา	15,692	4,209	11,483
7. อื่นๆ	-	-	-
8. ไม่ทราบ	-	-	-
		ร้อยละ	
ยอดรวม	100.0	100.0	100.0
1. ไม่มีการศึกษา	0.4	0.6	0.3
2. ต่ำกว่าประถมศึกษา	25.3	22.0	28.4
3. ประถมศึกษา	26.8	28.2	25.5
4. มัธยมศึกษาตอนต้น	18.2	21.2	15.4
5. มัธยมศึกษาตอนปลาย	19.1	18.9	19.3
5.1 สายสามัญ	17.6	16.8	18.3
5.2 สายอาชีวศึกษา	1.5	2.1	1.0
5.3 สายวิชาการศึกษา	-	-	-
6. มหาวิทยาลัย	10.2	9.1	11.1
6.1 สายวิชาการ	5.1	4.1	5.9
6.2 สายวิชาชีพ	2.6	3.6	1.8
6.3 สายวิชาการศึกษา	2.5	1.4	3.4
7. อื่นๆ	-	-	-
8. ไม่ทราบ	-	-	-

ตารางที่ 3 จำนวน และร้อยละของประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไปที่มีงานทำ จำแนกตามอาชีพ และเพศ พ.ศ.2567

อาชีพ	รวม	ชาย	หญิง
		จำนวน	
ยอดรวม	375,074	214,582	160,492
1. ผู้บัญญัติกฎหมาย ข้าราชการระดับอาวุโสและผู้จัดการ	7,761	5,762	1,998
2. ผู้ประกอบวิชาชีพด้านต่างๆ	13,107	3,840	9,267
3. ผู้ประกอบวิชาชีพด้านเทคนิคสาขาต่างๆและอาชีพที่เกี่ยวข้อง	6,981	3,907	3,075
4. เสมียน	8,030	453	7,577
5. พนักงานบริการและพนักงานในร้านค้า และตลาด	53,331	19,042	34,289
6. ผู้ปฏิบัติงานที่มีฝีมือในด้านการเกษตร และการประมง	210,296	126,035	84,261
7. ผู้ปฏิบัติงานด้านความสามารถทางฝีมือ และธุรกิจอื่นที่เกี่ยวข้อง	27,916	22,208	5,708
8. ผู้ปฏิบัติการโรงงานและเครื่องจักรและผู้ปฏิบัติงานด้านการประกอบ	12,523	10,332	2,191
9. อาชีพขั้นพื้นฐานต่างๆ ในด้านการขาย และการให้บริการ	35,129	23,003	12,126
10. คนงานซึ่งมิได้จำแนกไว้ในหมวดอื่น	-	-	-
		ร้อยละ	
ยอดรวม	100.0	100.0	100.0
1. ผู้บัญญัติกฎหมาย ข้าราชการระดับอาวุโสและผู้จัดการ	2.1	2.7	1.2
2. ผู้ประกอบวิชาชีพด้านต่างๆ	3.5	1.8	5.8
3. ผู้ประกอบวิชาชีพด้านเทคนิคสาขาต่างๆและอาชีพที่เกี่ยวข้อง	1.9	1.8	1.9
4. เสมียน	2.1	0.2	4.7
5. พนักงานบริการและพนักงานในร้านค้า และตลาด	14.2	8.9	21.4
6. ผู้ปฏิบัติงานที่มีฝีมือในด้านการเกษตร และการประมง	56.1	58.7	52.5
7. ผู้ปฏิบัติงานด้านความสามารถทางฝีมือ และธุรกิจอื่นที่เกี่ยวข้อง	7.4	10.4	3.5
8. ผู้ปฏิบัติการโรงงานและเครื่องจักรและผู้ปฏิบัติงานด้านการประกอบ	3.3	4.8	1.4
9. อาชีพขั้นพื้นฐานต่างๆ ในด้านการขาย และการให้บริการ	9.4	10.7	7.6
10. คนงานซึ่งมิได้จำแนกไว้ในหมวดอื่น	-	-	-

ตารางที่ 4 จำนวน และร้อยละของประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไปที่มีงานทำ จำแนกตามอุตสาหกรรม และเพศ พ.ศ.2567

อุตสาหกรรม	รวม	ชาย	หญิง
ยอดรวม	375,074	214,582	160,492
1. เกษตรกรรม การป่าไม้และการประมง	228,342	138,108	90,234
2. การทำเหมืองแร่และเหมืองหิน	-	-	-
3. การผลิต	19,736	9,291	10,445
4. การไฟฟ้า ก๊าซ และไอน้ำ	497	497	-
5. การจัดหาน้ำ การบำบัดน้ำเสีย	737	572	165
6. การก่อสร้าง	20,481	18,360	2,121
7. การขายส่ง การขายปลีก	49,944	23,240	26,704
8. การขนส่ง ที่เก็บสินค้า	2,956	2,074	882
9. กิจกรรมโรงแรมและอาหาร	11,402	3,218	8,184
10. ข้อมูลข่าวสารและการสื่อสาร	206	-	206
11. กิจกรรมทางการเงินและการประกันภัย	1,058	256	802
12. กิจกรรมอสังหาริมทรัพย์	135	-	135
13. กิจกรรมทางวิชาชีพและเทคโนโลยี	644	434	210
14. การบริหารและบริหารสนับสนุน	143	61	82
15. การบริหารราชการและการป้องกันประเทศ	19,272	12,233	7,039
16. การศึกษา	10,242	2,979	7,263
17. สุขภาพและงานสังคมสงเคราะห์	5,984	1,818	4,166
18. ศิลปะ ความบันเทิง นันทนาการ	715	629	86
19. กิจกรรมการบริการด้านอื่นๆ	1,941	765	1,176
20. ลูกจ้างในครัวเรือนส่วนบุคคล	639	47	592
21. องค์กรระหว่างประเทศ	-	-	-
22. ไม่ทราบ	-	-	-
ยอดรวม	100.0	ร้อยละ	100.0
1. เกษตรกรรม การป่าไม้และการประมง	60.9	64.4	56.2
2. การทำเหมืองแร่และเหมืองหิน	-	-	-
3. การผลิต	5.3	4.3	6.5
4. การไฟฟ้า ก๊าซ และไอน้ำ	0.1	0.2	-
5. การจัดหาน้ำ การบำบัดน้ำเสีย	0.2	0.3	0.1
6. การก่อสร้าง	5.5	8.6	1.3
7. การขายส่ง การขายปลีก	13.3	10.8	16.7
8. การขนส่ง ที่เก็บสินค้า	0.8	1.0	0.5
9. กิจกรรมโรงแรมและอาหาร	3.0	1.5	5.1
10. ข้อมูลข่าวสารและการสื่อสาร	0.1	-	0.1
11. กิจกรรมทางการเงินและการประกันภัย	0.3	0.1	0.5
12. กิจกรรมอสังหาริมทรัพย์	0.0	-	0.1
13. กิจกรรมทางวิชาชีพ และเทคนิค	0.2	0.2	0.1
14. การบริหารและบริหารสนับสนุน	0.0	0.0	0.1
15. การบริหารราชการและการป้องกันประเทศ	5.1	5.7	4.4
16. การศึกษา	2.7	1.4	4.5
17. สุขภาพและงานสังคมสงเคราะห์	1.6	0.8	2.6
18. ศิลปะ ความบันเทิง นันทนาการ	0.2	0.3	0.1
19. กิจกรรมการบริการด้านอื่นๆ	0.5	0.4	0.7
20. ลูกจ้างในครัวเรือนส่วนบุคคล	0.2	0.0	0.4
21. องค์กรระหว่างประเทศ	-	-	-
22. ไม่ทราบ	-	-	-

หมายเหตุ : "0.0" มีข้อมูลน้อยกว่า 0.1

ตารางที่ 5 จำนวน และร้อยละของประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไปที่มีงานทำ จำแนกตามสถานภาพการทำงาน และเพศ พ.ศ.2567

สถานภาพการทำงาน	รวม	ชาย	หญิง
		จำนวน	
ยอดรวม	375,074	214,582	160,492
1. นายจ้าง	3,860	2,391	1,469
2. ลูกจ้างรัฐบาล	35,515	17,889	17,626
3. ลูกจ้างเอกชน	52,659	31,567	21,092
4. ทำงานส่วนตัว	178,050	119,783	58,267
5. ช่วยธุรกิจครัวเรือน	100,769	39,056	61,713
6. การรวมกลุ่ม	4,221	3,896	325
		ร้อยละ	
ยอดรวม	100.0	100.0	100.0
1. นายจ้าง	1.0	1.1	0.9
2. ลูกจ้างรัฐบาล	9.5	8.4	11.0
3. ลูกจ้างเอกชน	14.0	14.7	13.1
4. ทำงานส่วนตัว	47.5	55.8	36.3
5. ช่วยธุรกิจครัวเรือน	26.9	18.2	38.5
6. การรวมกลุ่ม	1.1	1.8	0.2

ตารางที่ 6 จำนวน และร้อยละของประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไปที่มีงานทำ จำแนกตามชั่วโมงการทำงานต่อสัปดาห์ และเพศ พ.ศ.2567

ชั่วโมงการทำงาน	รวม	ชาย	
		จำนวน	หญิง
ยอดรวม	375,074	214,582	160,492
1. 0 ชั่วโมง ^{1/}	5,792	4,533	1,259
2. 1-9 ชั่วโมง	105	-	105
3. 10-19 ชั่วโมง	6,134	4,071	2,063
4. 20-29 ชั่วโมง	42,271	23,991	18,280
5. 30-34 ชั่วโมง	48,376	27,348	21,028
6. 35-39 ชั่วโมง	75,297	38,228	37,069
7. 40-49 ชั่วโมง	163,332	98,815	64,517
8. 50 ชั่วโมงขึ้นไป	33,767	17,596	16,171
ยอดรวม	100.0	100.0	100.0
1. 0 ชั่วโมง ^{1/}	1.5	2.1	0.8
2. 1-9 ชั่วโมง	0.0	-	0.1
3. 10-19 ชั่วโมง	1.6	1.9	1.3
4. 20-29 ชั่วโมง	11.3	11.2	11.4
5. 30-34 ชั่วโมง	12.9	12.7	13.1
6. 35-39 ชั่วโมง	20.1	17.8	23.1
7. 40-49 ชั่วโมง	43.6	46.1	40.2
8. 50 ชั่วโมงขึ้นไป	9.0	8.2	10.0

หมายเหตุ 1/ ผู้ไม่ได้ทำงานในสัปดาห์การสำรวจ แต่มีงานประจำ

"0.0" มีข้อมูลน้อยกว่า 0.1

ตารางที่ 7 จำนวน และร้อยละของประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไปที่มีงานทำ จำแนกตามระดับการศึกษาที่สำเร็จ และเพศ พ.ศ.2567

ระดับการศึกษาที่สำเร็จ	รวม	ชาย	
		จำนวน	หญิง
ยอดรวม	375,074	214,582	160,492
1. ไม่มีการศึกษา	285	160	125
2. ต่ำกว่าประถมศึกษา	57,328	34,615	22,713
3. ประถมศึกษา	125,104	72,573	52,531
4. มัธยมศึกษาตอนต้น	56,591	36,795	19,796
5. มัธยมศึกษาตอนปลาย	85,775	47,998	37,777
5.1 สายสามัญ	80,565	44,618	35,947
5.2 สายอาชีวศึกษา	5,210	3,380	1,830
5.3 สายวิชาการศึกษา	-	-	-
6. มหาวิทยาลัย	49,991	22,441	27,550
6.1 สายวิชาการ	26,599	10,633	15,966
6.2 สายวิชาชีพ	14,099	9,505	4,594
6.3 สายวิชาการศึกษา	9,293	2,303	6,990
7. อื่นๆ	-	-	-
8. ไม่ทราบ	-	-	-
		ร้อยละ	
ยอดรวม	100.0	100.0	100.0
1. ไม่มีการศึกษา	0.1	0.1	0.1
2. ต่ำกว่าประถมศึกษา	15.3	16.1	14.2
3. ประถมศึกษา	33.3	33.8	32.7
4. มัธยมศึกษาตอนต้น	15.1	17.1	12.3
5. มัธยมศึกษาตอนปลาย	22.9	22.4	23.5
5.1 สายสามัญ	21.5	20.8	22.4
5.2 สายอาชีวศึกษา	1.4	1.6	1.1
5.3 สายวิชาการศึกษา	-	-	-
6. มหาวิทยาลัย	13.3	10.5	17.2
6.1 สายวิชาการ	7.1	5.0	9.9
6.2 สายวิชาชีพ	3.7	4.4	2.9
6.3 สายวิชาการศึกษา	2.5	1.1	4.4
7. อื่นๆ	-	-	-
8. ไม่ทราบ	-	-	-

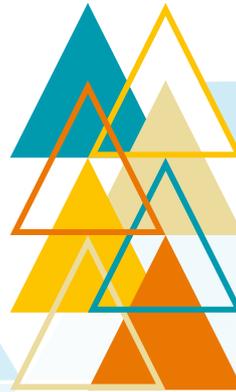
ตารางที่ 8 จำนวนผู้เสมือนว่างงาน จำแนกตามภาคอุตสาหกรรมและเพศ พ.ศ.2567

อุตสาหกรรม	รวม	ชาย	หญิง
		จำนวน	
ยอดรวม	18,559	15,050	3,509
1. ภาคเกษตร	11,922	9,701	2,221
2. นอกภาคเกษตร	6,637	5,349	1,288
		ร้อยละ	
ยอดรวม	100.0	100.0	100.0
1. ภาคเกษตร	64.2	64.5	63.3
2. นอกภาคเกษตร	35.8	35.5	36.7

ผู้เสมือนว่างงาน หมายถึง ผู้ทำงานน้อยกว่า 4 ชั่วโมงต่อวัน โดยคิดจากผู้ที่อยู่ในภาคเกษตร ทำงานน้อยกว่า 20 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ และผู้ที่ยอยู่นอกภาคเกษตร ทำงานน้อยกว่า 24 ชั่วโมงต่อสัปดาห์

สำนักงานสถิติจังหวัดกาฬสินธุ์

สำนักงานสถิติจังหวัดกาฬสินธุ์
ศาลากลางจังหวัดกาฬสินธุ์ ชั้น 3
ถนนเลียงเมืองหัวคู ตำบลกาฬสินธุ์
อำเภอเมืองกาฬสินธุ์ จังหวัดกาฬสินธุ์

<https://kalasin.nso.go.th>

สนง. สถิติจังหวัด กาฬสินธุ์

0-4381-1747